POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

1941 50 GODIŠTE BROJ 12

9343

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLSTVA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu ★ Za list odgovara: I. Nikolić D. I. Zagreb, Palmotićeva 33 Tiskara »Glasnik«, Zagreb, Ivan Nikolić D. I.

G. 50 BR. 12

PROSINAC 1941

Uprava: Zagreb I/147, Palmotićeva 31 ★ Broj čekovnog računa 33.896 Godišnja pretplata: 20 Kuna — USA: 0.50 dolara — Italija: 12 lira — Mađarska: 3.50 pengö

1892 — 1941

Čedan i skroman pojavio se »Glasnik Srca Isusova« 1892. u hrvatskoj zemlji, da tiho širi slavu Srca Isusova; da otkriva ljubav Isusovu prema ljudima; da pridiže klonule duše i puni ih pouzdanjem u ono Srce, koje je toliko ljubilo ljude. Ovim brojem navršuje se evo 50 godina tog velikog apostolskog rada. Kroz to vrijeme zašao je Glasnik 600 puta u hrvatski narod i mnogo je hrvatskih domova, gdje je on 600 puta bio dobrodošao gost.

600 Glasnika, sve jedan ljepši i bogatiji od drugoga! Lijepa je to knjižnica za onoga, koji ima makar samo dio od toga ponosnoga niza.

A morala bi ga imati svaka hrvatska katolička kuća. Jer on je za svakoga vjernika tumač u neznanju, utjeha u boli, savjetnik u sumnji, pomoćnik u malodušju... A to sve zato, jer je on G l a s n i k S r c a I s u s o v a, jer o Božanskom Srcu Isusovu govori i za njegovo kraljevstvo u dušama radi. To pak kraljevstvo Srca Isusova mora zavladati svakom hrvatskom obitelji. Onda će biti u hrvatskim domovina i sloga i sreća i zadovoljstvo i radost...

Radi toga, tko ljubi svoj narod i želi mu sreću, ne će se zadovoljiti, da sam crpe na tom bogatom vrelu božanske nauke, nego će i druge upoznati s Glasnikom. Jer zacijelo ima još toliko hrvatskih obitelji, koje bi se odmah pretplatile na Glasnik, kad bi ga upoznale. Nitko im ga nažalost dosada nije pokazao. To apostolsko djelo moraju učiniti G l a s n i k o v i č i t a t e l j i. Sad je baš najzgodnije vrijeme za to. Glasnik je navršio svoju pedesetgodišnjicu života i pokazao time, da je dorastao svojoj zadaći. A onda i Nova Godina je blizu. S njome počinje novo godište Glasnika i obnavljaju se pretplate. Stoga:

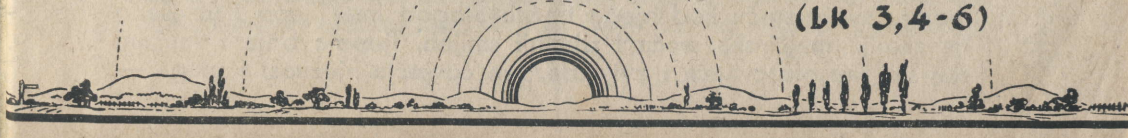
pokaži Glasnik svojim rođacima i susjedima,

pošalji upravi Glasnika adresu osoba, za koje se nadaš, da bi se mogle pretplatiti na Glasnik. Uprava će im poslati jedan primjerak na ogled. Iskazat ćeš na taj način veliko djelo ljubavi prema bližnjemu i djelotvorni znak vlastite ljubavi prema presv. Srcu Isusovu.

TKO LJUBI SRCE ISUSOVO, ŠIRI NJEGOV GLASNIK!

Pripravite put Gospodnji
poravnite staze njegove!
Sve doline neka se ispune
i svaki brežuljak neka se slegne
i što je krivo neka bude ravno
i hrapavi putevi neka budu glatki
i svako će tijelo vidjeti
spasenje Božje.
(Lk 3,4-6)

Za obraćenje onih, koji govorom, pisanjem ili djelovanjem vrijeđaju Boga

Mjesečna nakana za prosinac, koju je blagoslovio Sv. Otac

»Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom« (Mt. 22, 37) najveća je i prva zapovijed Boga našega. No čovjek u svojoj kobnoj drzovitosti usuđuje se prezreti ovu zapovijed Božju... Mjesto da ga ljubi, on ga vrijeđa!

Sveti Otac Papa osobito upozoruje na one, koji vrijeđaju Boga govorom, pisanjem i djelovanjem, pa preporučuje članovima Apostolata molitve, da kroz mjesec prosinac mole za njihovo obraćenje. Priključimo se i mi kao članovi velike ove molitvene organizacije k onim milijunima, koji će ovaj mjesec moliti na tu važnu nakanu.

Doista, važna je to i velika nakana. Jer — tko je onaj, koga ovi jadnici vrijeđaju?

Svemogući Stvoritelj: »On stvara svjetove i uništuje ih, ako hoće. I kakove svjetove! Astronomija govori o tisućama mliječnih staza, o milijardama, možda o stotinu milijarda golemih sunaca u svakoj mliječnoj stazi. Svijetlo treba hiljade godina, da od tih tjelesa dopre do naše zemlje. A svijetlo se u svemiru širi brzinom od otprilike 80 bilijuna kilometara na godinu. Slušamo o zvijezdama, koje su 50 milijuna puta veće od našega sunca, koje je milijun trista hiljada puta veće od naše zemlje. Još se gotovo čudesnijom ukazuje svemoć Božja u malom svijetu žive stanice, u čudesnoj izgradnji organizma. Kakova čudesa stanuju i djeluju u našim organima, u najmanjoj travki, u sitnom oku kukca! Kako mora biti velik onaj, koji sve to stvori bez svake muke, ne razbijajući si glave, ne naprežući se i koji svaki čas dalje stvara, budući da uzdržavanje stvorova nije ništa drugo nego neprestano njihovo stvaranje.« (Bangha: Svijet i nadsvijet, str. 52.)

Premudri Bog: »Kakova punina misli, kakov se duh, koji uređuje, očituje u njegovu stvorenju. Prirodna nauka, liječništvo trebali su hiljade godina, da samo nešto otkriju od prirodnih zagonetaka u nama i oko nas, što ih krije Božji svemirski nacrt u rasipnoj punini« (Isti str. 51.)

Vječni Bog: »Hiljade i milijuni godina prolaze mimo njegovo prijestolje, svjetovi nastaju i nestaje ih, stare i troše se kao odijela i sagovi; ali On ostaje isti, i godine njegove ne će isteći« (Ib. str. 50.)

Neizmjerno blaženi Bog: »On ne treba ni koje stvari, ni kojeg čovjeka, da bude sretan. Sva hvala i sva ljubav njegovih stvorova ne može povećati njegove sreće. Naprotiv: svi stvorovi dobivaju od njega svoje bogatstvo i svoju ljepotu, i ako zaista hoće biti sretni, moraju svoju sreću kod njega tražiti. Štogod ima lijepo i uzvišeno na zemlji, majčinska sreća i djetinji smijeh, ljepota boja i sunčani sjaj sva krasota cvijeća i zvijezda, sva čovječja nježnost i snaga —

Gospodin kraljuje uvijeke... raspršuje ljude bezočnih usta i opaka jezika...

lijepo je i puno čara samo zato, jer je odsjev njegove ljepote, zraka njegova svijetla.« (Isti str. 51.)

Dobri Bog: Vječni Bog naš nesamo da je silan i moćan već je i dobar. »Bog bi bio mogao ostati sam u svojem savršenstvu i blaženstvu. Biti sam uživajući uzvišeno i zadovoljno svoju puninu, svoje unutarnje bogatstvo. On to nije htio, nego se snizio do nas. Dok još ne bijasmo ništa, istraži nas u carstvu pomišljenih sjena, dade nam život, ličnost, razum i srce, čovječje biće i nadnaravni poziv... Obasuo nas je bogatim darovima. Darovao nam je golemo carstvo prirode sa svim njezinim čudesnim djelima i uredbama, da nam bude stan. Još više: dade nam cijelo carstvo milosti. I još više: hoće da nam jednom otvori carstvo slave, život svoga vlastitog života, gdje će se naše oko opajati krasotom njegova bogatstva, i srce obamirati od zanosa i radosti.« (Isti str. 53.)

A tko su oni, koji vrijeđaju velikoga Boga?

Ljudi, na koje malo jača jugovina već tako djeluje, da su nesposobni za rad, sa slabim tijelom, kojemu ubod mušice donosi bolest, a katkad i samu smrt! Sa nestalnom voljom, koja opet i opet popušta, krši svoje dobre odluke. Ljudi, svaki čas potpuno ovisni o Bogu, a kojima je Bog ipak odredio veliku budućnost u vječnosti. I mjesto da mu budu zahvalni, priznaju ga, štuju, vrše njegove zapovijedi i ljube ga, oni se usuđuju da dignu ruku protiv Bogu, da vrijeđaju njega lično i blate njegovo presveto Ime...

Zar to nije strašno?!

Pa ipak, koliki to rade!

Koliki vrijeđaju Boga riječima! I kod nas. Ne više toliko javno, kao nekoć. Naša je državna vlast stigla tome na kraj izdavši strogi zakon proti psovačima, pa se mnogi opametiše, a drugi uplašiše. No — još ima i kod nas psovača Božjeg imena. Tvrdokornih, a i onakovih, koji su već stekli tu opaku naviku, pa im se teško odučiti. Za jedne i za druge moramo moliti ovaj mjesec, da se obrate. I oni moraju svojim riječima častiti Boga, da ih ne stigne grozna kazna, jer

ako se Isus prijeti svakome, tko rekne uvredljivu riječ svom bližnjemu, što će tek biti s onim, koji izbacuje uvrede proti samome Bogu?!

Mnogo je i onih, koji vrijeđaju Boga pisanjem. U drugim zemljama još i sada, a kod nas još do nedavno, dok je sada kod nas i to strogo zabranjeno. Ali još su živi oni, koji su nabacali na papir strašne uvrede proti Bogu, a članovi Apostolata molitve imaju dužnost, da mole Boga za njihovo potpuno obraćenje i za milosrđe Božje, kada dođu ti bijednici pred njegovo sudište.

K ovima se pridružuju mnogobrojni opaki ljudi, koji svojim djelima, javnim ili potajnim, vrijeđaju veličanstvo Božje, koji bi htjeli izbrisati ime Božje iz javnog i privatnog života.

Sve te tri vrste zlih ljudi teško griješe i nanašaju Bogu veliku uvredu. Jadnici, možda i ne znaju pravo, kako veliko zlo počinjaju, kaošto ni Isusovi krvnici, koji ga razapeše na križ, nisu pravo znali, što rade. Zato molimo i mi s Isusom: Oče, oprosti im, jer ne znaju, što čine... Oprosti im po zaslugama predragocjene krvi iz presvetoga Srca Isusova i privedi ih k pravom kršćanskom životu!

Petar Ribinski D. I.

Anđeo

U slavu pedesetgodišnjice »Glasnika Srca Isusova«

Kao ljiljan bijela su ti krila,
a ruka ti meka kao svila.

Kao ptica letiš na sve strane,
i sunčane nosiš u svijet dane.

Liječnik si čovječanstvu pravi,
kad mu koja rana zakrvavi.

Zarumeniš lica nujna, blijeda,
letiš tamo, gdje najveća bijeda.

I stvoriš se usred noći gluhe,
i krajeve zazeleniš suhe.

I ugriješ ljudske duše ledne,
i uzdigneš ponizne i čedne.

I potisneš te sile i vlasti,
i utišaš te bure i strasti.

I nađeš se na opasnoj stazi,
ne daš sudbi da okrutno gazi.

Pomiluješ leptira i cvijeće,
posvjetujuješ najmudrije vijeće.

O nebeski vječni Stražanine,
ti i meni siđeš sa visine!

Tvoje oko vazda mene prati,
ko brat si mi, ko otac i mati.

Nada mnom su tvoja bijela krila,
uvijek su me jako zaštitila.

I u bolu i u ljutom boju
ti mi vjerno pružaš ruku svoju.

I zato me strah ni pakla nije,
jer nada mnom tvoje oko bdije.

Ivan Ev. Šarić.

MJESEČNA OBNOVA

Mali adventi

Onaj prvi, onaj pravi, onaj od prokletstva Božjeg krvavi i obećanjem Božjim utješeni advent bio je velik.

Bio je velik i radi svoga trajanja: trajao je barem pô noći ljudske povijesti, sve naime od prvog sumraka, kada je Bog ošinuo kletvom Adama i Adamovu zemlju, pa dugo, dugo, sve do ponoći, kada je praće mirom i svijetlom došao naš Bog i Otkupitelj, Isus Gospodin.

Bio je velik i radi svoga značenja: Bog je bio smion, kad je odlučio, da nas stvori slobodne i našoj volji prepustio svoju slavu i svoj svijet. Ali bio je kudikamo smioniji, kad se odvažio, da ostavi svoje nebo i da se uspne na Kalvariju i da radi naše sreće na kocku stavi svoj život, svoju muku i svoju krv. Između ove dvije smionosti presv. Trojstva stoji advent kao prisluškivanje i čekanje božanskog dolaska u tijelu. Taj je advent bio jecaj i molitva: »Rosite nam pravednika, vi, nebesa, odozgo, i vi oblaci, kapajte ga; ili zemlja neka se otvori, i neka obrodi Spasom.«

Kad su se te želje ispunile, veliki je Božji advent prestao.

Riječ je Tijelom postala. I među nama prebivala. I vidjesmo slavu njegovu... Mi još ne. Sva mjesta na zemlji ne. I zato još čekaju dolazak Krista Otkupitelja. Odsada je Krist postao advent za svako mjesto, za svaku dušu. Na mnogo načina i po mnogim putevima. A jedan je tako sličan stazi starog adventa — euharistijski put, po kojem Krist ne hoda u čistom tijelu, nego u tijelu zaogrnutom krušnim odijelom. To je mali advent. Isusov mali advent, jer se Isus tu još više sakrio, i samo primjenjuje plodove svoga velikog adventa u tijelu. Euharistija je samo sjena utjelovljenja, posadašnjenje utjelovljenja Božjeg Sina na jednoj točki prostora, kamo Isus

nije u svom velikom adventu mogao dospjeti. To je i naš mali advent. Euharistija je Isusov osobni pohod pojedincu, svakoj maloj duši, koja Isusa voli; to je utjelovljenje u skraćenom izdanju, jer je utjelovljenje u cijelosti dolazak Isusov svemu svijetu i cijeloj zemlji, a euharistija je pohod jednoj duši.

Mali advent! Eto mi u njemu živimo. U njem će živiti svi koji će iza nas doći, svi, svi; sve do onoga dana, kada se Krist ne vrati u slavi, da ispiše posljednju stranicu povijesti. Svijetla točka našeg malog adventa, božići, to su naše pričesti. Ostali časovi advent, čekanje na dolazak Isusov.

Samo kad bi naš mali advent pred Pričešću bio tako svet i Božji, kao onaj veliki advent!

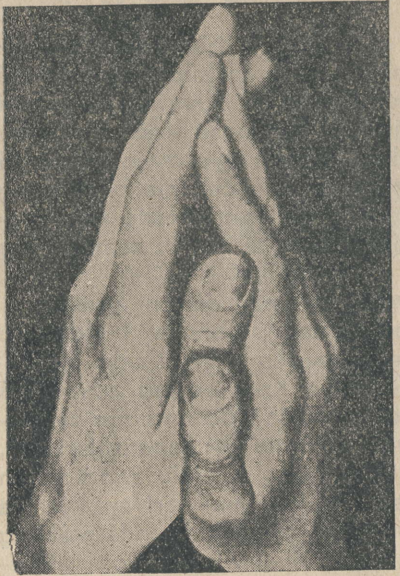
Trebaju mu zato tri Božja adventska vjesnika i tri adventske propovijedi i tri adventske molitve.

Treba mu I z a i j a, v i d j e l a c b u d u ć n o s t i i evanđelista prije dolaska u punini vremena. Izaija je po Božjem pripuštenju smio gledati s onu stranu sadašnjosti i doživjeti u viđenjima svetu povijest Otkupiteljeve muke i odrešenja. On je prorok dolaska. »Utješite se i ne bojte se više: evo Bog će k nama doći i on će nas spasiti« (Iz. 35, 4). »Jer evo Djevica će začeti i rodit će Sina, koji će se zvati Emmanuel, t. j. Bog s nama« (Iz. 7, 14). »On će pasti narod svoj kao pastir svoje stado, dignut će nas na ruke svoje i položiti sebi u krilo kao jaganjce — On, Gospodin i Bog naš« (Iz. 40, 11).

Taj je dolazak buduće vrijeme. Da se uskori taj čas, Izaija potiče na želju: »Rosite nebesa odozgo« — to je Izaijina molitva i želja.

I euharistijskim adventom valja da struji blagi lahor čežnje, da treperi neka mala nestrpljivost očekivanja zbog toga, što je vrijeme tako sporo, a slijedeće jutro sastanka s Kristom po hostiji daleko. Pogotovo kad znamo, da nam Bog u Pričesti dolazi kao tješitelj i kao pastir, kao prijatelj i kao znanac. Bez adventa u čežnji i želji za Gospodinom nema dobre Pričesti.

Rosite, nebesa, odozgo . . . !

Drugi je adventski v i j e s n i k I v a n P r e t e č a, sin Zaharije, pokornik u pustinji, i učitelj pokajnikâ na Jordanu. On vidi stvari, kakove jesu. Zna, da Bog s neba ne dolazi radi športa, i da njegov put u Betlehem i na zemlju uopće nije nedjeljni izlet, onako radi zabave. Ivanu su stvari i život puno ozbiljnije, nego što mi mislimo. Isposnik iz pustinje upravo je u potrebnoj udaljenosti, da nas pravo upozna, i nama u lice tresne, da smo pred

Evo, Djevica će začeti i rodit će Sina, koji će se zvati Emmanuel, t. j. Bog s nama . . . I Riječ je tijelom postala . . .

Bogom zmijska legla, zatrovano i pokvareno gnijezdo, opaki naraštaj i zli potomci grješnih otaca. Ali Ivan kao posljednji od proroka zna i to, da nama, dâ, da upravo nama dolazi čisto Janje Božje, koje će ukloniti grijeh svijeta. Zato strogi propovjednik s Jordana, glasom reskijim od devine dlake i slađim od divljeg meda opominje: »Metanoeite! Obratite se, pokoru činite! Blizu je evo spas kraljevstva Božjeg! Pripravite Gospodinu puteve!«

Obratite se! »Neka promijeni život, koji kani primiti Život u Euharistiji,« rekao je biskup Ambrozije. Euharistijski je advenat ovaj strogi pokornički advenat, u kome se duše čiste u kajanju i pokori. Da ne bude kod Božjeg stola Juda, odmetnika i izdajnika! Koji su

Petri, nek se kaju. Metanoeite — Obratite se, činite pokoru! I pripravljajte put Gospodinu!«

Onda će Bog sam opremiti svoga anđela, svog poslanika i vjesnika, nebesnika Gabrijela. To je treći adventski vjesnik. Upravo pred sam Božji dolazak. Poslan bi anđeo Gabrijel u ono vrijeme, u ono sretno vrijeme, Mariji, adventskoj Djevici, sabranoj u čežnji i čistoj u svetosti. I ušavši k njoj reče joj čudo — i Riječ je tijelom postala i u Gospi prebivala.

Bog ima i euharistijskom adventu posvećenog vjesnika. Meni se uvijek čini, kad svećenik na oltaru iz ciborija vadi i pokazuje hostiju govoreći: »Gledajte, ovo je Janje Božje, ovo je onaj koji uzima grijehe svijeta« — da je na oltaru euharistijski arhanđeo, kao Gabrijel, euharistijski zastupnik Božjih pozdrava i otkrivenja, da je ono nekoliko minuta pred samu pričest posvećeno jutro Blagovijesti.

Treba samo s Gospom reći: »Neka mi bude po tvojoj riječi«, i potkučiti Božanstvu svoj jezik za pliticu — i eto Riječ, što je Tijelom u kruhu, počinje prebivati među nama; u meni. Tad prolazi naš mali advent. Jer Pričest je časoviti, kratki i sveti blagdan Božića: »Danas znate, da je došao Gospodin i da vas otkupljuje, a jutrom viđate slavu njegovu« (cf. Izl. 16, 6-7).

★

Mali naši adventi. To su kruna i duša crkvenog adventa, u koji smo ušli, to su svijetlo Božića komu se približujemo. Izvan božanske povijesti adventa živi, tko u crkvenom adventu ne sluša ozbiljnih propovijedi Izaije, Ivana i Gabrijela. I tko se na Božić ne pričesti, imat će u kući i u srcu prazne jaslice, bez maloga Isusa — bit će mu božić bez Božića. Advent se zaručio s adventom — ispovijeđu, a Božić se vjenčao s božićem — s Pričešću.

Čestitajući Ti, nepoznati brate i sestro, ovogodišnji Božić, želim, da ti po Adventu u božićnoj Pričesti bude sretan Božić i porođenje Isusovo!

R. D.

Pismo dobrim roditeljima

Dragi moji!

Pobojao sam se, da Vam već možda ne dosađujem s opisivanjem dnevnog reda u sjemeništu, ali me je obradovalo Vaše zadnje pismo, u kojemu me molite, neka Vam pišem sve, štogod još znam o sjemeništu. Velite, da je to veliko veselje ne samo za Vas nego i za Vaše znance, i da svi jedva iščekujete moj list.

Zadnji puta sam svršio sa studijem. Bez ozbiljnog i marljivog učenja ne može se zamisliti priprava svećeničkoga kandidata na njegovo uzvišeno zvanje. To je ujedno navika za kasniji njegov život, da nastoji biti uvijek u poslu i da samo u molitvi i poslu traži pravo veselje.

Već sam Vam prije spomenuo, da seminarci imadu dosta učenja i priprave za školu. Ponedjeljkom, srijedom i petkom imadu studij već od 2 do 4 sata. Za to vrijeme mora biti potpuna tišina. Svi su sakupljeni u sobama za učenje. U jednoj sobi ima ih 30 do 50. Po dvojica sjede zajedno za jednim pisaćim stolom, ali za vrijeme učenja ne smiju ni međusobno ni s kim drugim razgovarati. Manjima je to dosta teško, dok se ne priuče. Teško im je ne ustajati sa stolice, a još teže ne razgovarati. Zato prvih dana jedva iščekuju mali odmor, koji je redovito u 3 sata. No već iza 10 minuta opet nastupa potpuna tišina. U utorak i četvrtak mala je razlika, jer iza šetnje imadu samo jedan sat učenja.

Iza toga obično je odmor do 5 sati. No prije nego opet započnu ozbiljan rad idu svi razredi u crkvu, gdje će zajednički izmoliti Gospinu krunicu. To je ujedno najljepša preporuka Nebeskoj Majci, da im ona blagoslovi rad. Tako imaju seminarci svaki dan krunicu u 5 sati osim subote, kad je zajednički izmole još ujutro pod svetom Misom. Ali je zato u subotu u 5 sati za sve propisana sv. ispovijed. Već za sat i po svi se ispovjede, jer ispovijedi sluša obično po 5 ispovjednika.

Sveta je ispovijed od velike važnosti za svećeničke kandidate, pa im se mnogo preporučuje. I kroz tjedan može, tkogod hoće, ići za vrijeme sv. Mise na ispovijed, jer njihov duhovnik ispovijeda za vrijeme cijele sv. Mise.

Iza krunice, odnosno iza ispovijedi opet je određeno vrijeme za učenje, no sa malom razlikom, jer su iza krunice tako zvane stroge studije, gdje se ne smije raditi ništa drugo osim školskih predmeta, a subotom iza ispovijedi su slobodne studije, pod kojima se smije čitati nešto iz književnosti, smiju se kući pisati pisma, uređivati pisaći stolovi i t. d.

Te večernje studije svršavaju u 7 1/2. Na koncu studija bude još kroz 10 minuta duhovno štivo. Jedan đak pred svima glasno čita nešto iz života kojega sveca ili iz koje druge duhovne knjige, koja im daje nešto duhovne okrepe.

A onda polaze svi na večeru. Večera i odmor iza večere dosta su kratki, pa već u 8 i 1/4 zvoni na večernju molitvu. I kao što su sa zazivom pomoći Božje započeli dan, tako ga sa zahvalom svršavaju.

Sada nastupa stroga šutnja skroz do zajutarka slijedećeg dana. Svi polaze u spavaonice, koje su u prvom i drugom katu zgrade. U jednoj sobi spava ih 20 do 25. Svaki se žuri, da se može još oprati i spremiti za počinak, jer u 9 sati moraju biti svi u krevetu. Lijepo je vidjeti mladiće, gdje još u krevetu sklopljenih ruku zahvaljuju Bogu na primljenim milostima...

Iz ovoga, što sam Vam dosada pisao, možete razabrati, što radi Vaš dobri Ivica gotovo u svaki sat. Znam, da će to biti za Vas veselje i da ćete često misliti na njega.

Ali koliko će tek biti veselje, kad Vam Ivica dođe kući za božićne praznike! Možda mu već sada spremate darove. To veselje bit će za Vas iz godine u godinu sve veće, što Ivica bude bliže svećeničkom ređenju. I ako Bog dade, da doživite taj dan, možete

se doista osjećati najsretnijim roditeljima. Sve žrtve, sav trud i napor bit će Vam obilno naplaćeni. U vječnosti bit će napisano, da ste roditelji jednog svećenika, koji ostaje svećenik u vijeke. Molite se samo i sve prikazujte za njega, da bude doista svet svećenik, pravi svećenik po Srcu Božjemu.

To je eto moja najveća želja, koju molim za Vas od Gospodina Boga. I prigodom ovih lijepih božićnih blagdana želim Vam samo jedno: da Gospodin dade Vama i Vašem Ivici što više milosti, da Mu ostanete kroz čitav život najvjerniji!

Vaš u Kristu

A. B-n

1941

HRVATSKA SVETA GODINA

O narodu, koji hvali Isusa

Hrvati su taj narod!

Ima među njima i odmetnika, i Juda — dosta, ko dosta — ali se i ti barem u zadnji čas kaju i skruše, zazovu Isusovo ime. Pa nisu Jude, ne, jer se kaju. Petri su, rasplakani su izdajnici, jer se kaju — Gospodin ih je u posljednjem trenu pogledao svojim božanskim očima.

Ima među Hrvatima i vjernika, puno, ko puno. Kod njih je Isus uvijek u svojoj Cvjetnici. Uvijek pohvaljen, ljubljen, blagoslivan. I u pozdravu »Hvaljen Isus«; i u uzdahu »Isuse moj«; i u jecaju »Smiluj se, Isuse«; i u samrtnom trzaju »U tvoje ruke, Isuse . . .«; i u konačnom izdisaju: »Primi duh moj«; a blijede ruke, što na grudima stišću križ, na ostavljenom su žrtveniku tijela posljednja molitva Isusu, Sucu živih i mrtvih, da ih se udostoji uzeti k sebi.

Ti su sveti običaji dobro i posjed cijeloga naroda. Čuvaju se od koljena do koljena, da hrvatska Cvjetnica Isusove hvale nikada ne pređe u Veliki Petak njegove muke. I naša mala dobra djeca tako skladno i umilno pozdravljaju s »Hvaljen Isus«. Naš obični dobri puk još je uvijek u svojoj većini množina jeruzalemskih hodočasnika, što ide Isusu ususret ispreplićući svoj govor i svoj život zazivanjem Božjeg imena. A dobrani dio naobraženih, ako ništa drugo, a ono barem nasljeduje Nikodema noćnika, štuje i zaziva Isusovo ime, makar i u tišini i samoći, da ih drugi ne bi vidjeli.

I Bog je htio, Isus je htio, da se ta naša ljubav k Isusu zapiše na takvom mjestu i s takvom pohvalom, te i svijet dozna, da su Hrvati narod, koji hvali Isusa. Veliki talijanski pjesnik srednjega vijeka Dante zabilježio je u svojoj »Božanskoj igri«, da je bio u nebu.

Ko čovjek, možda iz Hrvatske, koji
Veroniku nam vidjet došao je,
Pa pred tom slavom starodavnom stoji
Sav zadivljen; a misli mu se roje:
»Gospodine moj, Isukrste Bože,
Takvo je dakle bilo lice tvoje?« (Dante, Raj 31)

Od davnih dakle dana Isus je ušao u naš život i spleo svoju povijest s našom povijesti; svoj Kruh s našim kruhom u miru dijelio; svoju Krv s našom krvi prolijevao na obranu vjere i doma. Pa se Isusovo ime tako utkalo s koncima crvenim, bijelim i plavim hrvatske narodne duše i prošlosti, da ga se ne može izvući, a da toga tkanja ne raniš i ne oslabiš. Bez Isusa hrvatska prošlost gubi svu svoju dušu — umire dakle i nestaje je.

Zato ćemo mi na koncu svete jubilejske godine hrvatskog naroda u svetom strahu i pobožnoj skrbi pokupiti baštinu vjekova onako, kako se kupe sveti ostanci, i sigurni u pomoć i zaštitu odozgo dati se na put u budućnost, krenuti na hodočašće u četrnaesti vijek svoje hrvatske povijesti noseći sa sobom časne relikvije djedova:

sveto Isusovo Ime i
sveto Isusovo Srce.

Sveto Isusovo Ime. Isus je ime kneza i vladara pravde, vjesnika pravde u miru i učitelja mira u pravdi. Isusovo Evanđelje — to će reći Isusova povijest — nije drugo nego izvještaj blagovijest i pravednog mira i umirujuće pravde. Posjed vječnog kraljevstva, i ovdje na zemlji, obećan je siromasima duhom, onima, koji se ne čopore, da grabe i plijene, nego se ujedinjuju da dadnu i ostave svakom svoje; onima, koji ispunjaju pravdu.

Mi smo Hrvati narod pravde. Mi nikad nismo pljačkali. Nas su drugi pljačkali, mi druge ne. Naša je povijest niz pregaranja, borbe i patnja za pravicu. Mi smo tražili uvijek pravdu, svoje staro pravo. Nama tuđeg ne treba, samo bi nas otrovalo. Naša himna u povijesti nije bila »Lijepa naša domovina«. Mi nismo imali vremena, da uživamo dar Božji u lijepoj domovini, jer su nam ga drugi htjeli ugrabiti. Zato smo ga branili vjerni poslanju odozgo, da svjedočimo za pravdu.

I On je svjedočio i umro za pravdu. Isus Krist, Gospodin. Zbog toga je Isus nama bio tako blizu. I On i njegovo Evanđelje. Čim smo ga upoznali, još tamo u zoru naše povijesti primili smo krštenje i razumjeli mironosni pohod njegove pravde! Mi smo odmah u Njemu sklopili mir sa svim narodima na temelju pravde, i u ruke njegova Zamjenika Agatona Pape položili narodni zavjet s dvostrukim obećanjem:

da ne ćemo na druge narode navaljivati
ali da ćemo braniti svoju domovinu i mačem i ognjem.

I s jedinstvenim zaufanjem, nepamćenim u povijesti naroda, da će Božja Pravda bdjeti nad našom sudbinom i pomoći nam, da očuvamo svoju djedovinu, počeli smo živjeti vjerujući u svoju budućnost, jer »od Pape smo zato dobili molitvu, da će se za nas boriti

Pobožno i bez ljudskog obzira prigibaju pravi Hrvati u skrušenoj molitvi koljena pred Bogom svojim i časte ga

i na pomoć nam biti Bog Hrvata, kadgod drugi narodi provale na hrvatsko tlo, a Petar, Kristov učenik, da će ih obdariti pobjedom«. (To nam je zabilježio Porfirogenet, car bizantski).

I eto, Bog je bio vjeran. Krist je bio vjeran hrvatskome narodu po slovu starih naših ugovora. Sve do danas ... I osobito danas ...

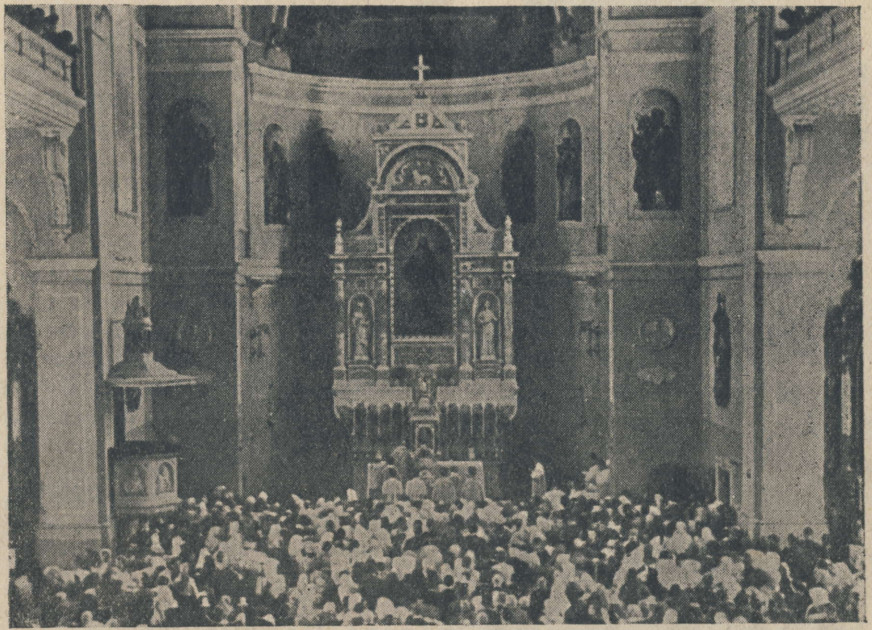
Ali ugovor još traje! Zato je naša sudbina i naša budućnost vezana uz Isusa i uz njegovu pravdu. Da to vrijedi za sve narode, stara je istina, no moću našeg povjesnog zavjeta, vrijedi za nas na poseban i izniman način. I nama u uzburkanosti događaja i u svesvjetskom talasanju ne preostaju nego dva sredstva kao nada u spas

Isusova pravda i
pravedni Isus.

A koji blate, psuju, pogrđuju pravednog Isusa — a to su svi psovači; ponavljam, da to svi znadu, i molim one, koji znaju, nek reknu onima, koji ne znaju — ti, to jest, psovači i bogohulnici ne ulaze u četrnaesti vijek naše povijesti s Isusovim Imenom; ti, to jest psovači i bogohulnici, odbacuju i gaze naš zavjet s Kristom Gospodinom; ti, to jest psovači i bogohulnici, svojim psovačkim bljuvotinama prljaju najsvetiju stranicu naše povijesti, brišu naš zavjet, oslobađaju Gospodina Boga od obveze, da nas štiti, i dovode nas na rub ponora, na obalu provalije, tik do brida bezdana i propasti. Da im se Bog smiluje, da ne pokara naroda — uđimo barem mi u četrnaesto stoljeće našeg narodnog života s Isusovim Imenom.

*

Predstavnici cijele katoličke Hrvatske okupljaju se godimice oko bož. Srca Isusova u njegovom Svetištu i Bazilici u Zagrebu

Sa svetim Isusovim Srcem — ući ćemo u četrnaesti vijek svoje povijesti. Isusovo Srce!

To je dobro srce. To je Dobrota — to je Ljubav, koja je Srce postala i među nama prebivala. To je vatrena rana Dobrote. Vatrena je rana, jer je sve ogrijao svojom toplinom: i Nazaret, i Betlehem, i Jeruzalem, i Golgotu. Dobar je bio prema svima kao i njegov Otac, koji istom zrâkom svoga sunca grije i dobre i zle, i istom kišom svojih oblaka škropi njive pravednika i usjeve bezbožnika. Vatrena je rana Isusovo Srce, jer su tu ljubav naplatili mržnjom. Narod, koga je nasitio kruhovima, dignuo je na nj kamenove, a kad mu je govorio o novom životu, dao mu staru smrt — i na križ mu pribio tijelo i probio Srce.

Hrvati su narod dobrote, narod požrtvovnosti. Primali su druge i davali im kruha u svojoj zemlji. Borili se za druge i stajali u borbi kroz četirista godina stalno i bolno kao obala, o koju su zapljuskivali talasi osmanlijskog povodnja, koji je prijetio Zapadu. Ginuli su na granici, na Krajini, na Kordunu, rijedili se, dok ne ostadoše tužni »ostaci ostataka nekad slavnog hrvatskog kraljevstva«. Rušila se pomalo obala, izjedalo se vremenom »predziđe kršćanstva«. Ali o ove stijene hrvatskih gora i prsa razbio se val turske sile. Eto borili smo se za druge! — A platili su nam ropstvom — da ropstvom — što smo im mi na svoj trošak očuvali slobodu.

Ali ove su borbe i najljepši dio naše povijesti. Borili smo se naime za Krista, i njegovu i našu svetu vjeru. Dug krvi, koji je On za

nas prolio i predao, otkupili smo, kao malo tko, krvlju, svojom rođenom krvlju. Zato su oni naši junaci sveti Isusovi mučenici, mali i nepoznati, ali opet mučenici, i naša povijest je povijest mučenika, to jest ljudi, koji su Dobroti i Ljubavi i Krvi vratili ljubav i krv.

Zbog toga je nama Hrvatima Isusovo Srce blizu. Vezao nas je s Isusovim Srcem jednaki životni put i jednaka ljubav. Pa smo to ranjeno Srce zavolili. Pobožnost prema Presv. Srcu naša je pučka i opće narodna pobožnost, i njegov »Glasnik« ulazi kao dragi i rado čekani znanac u svaku poštenu hrvatsku kuću. (Ako se još nisam pobrinuo, da uđe u dom moga susjeda, to ću o Božiću svakako učiniti: da što više poštenih Hrvata dođe u vezu s božanskim Srcem!) A zato i Presv. Srce voli naš puk i jači ga u borbi i rosi blagoslovom po hrvatskim brežuljcima, koji vječno čeznu za njim.

★

Sveta hrvatska godina blagoslova Gospodnjega već pomalo zapada, tone, u prošlost, ulaže se u 1300 godišnju povijest kao blagoslov na kraju Mise. I taj blagoslov otaca ostaje. I mi ostajemo, koji ćemo taj blagoslov pohranjen u škrinji Presv. Srca ponijeti u četrnaesti vijek svoga opstanka hodočasteći kroz budućnost sve do prijestolnice Države Božje.

Josip Dinko Mravak D. I.

MJESEČNI ZAŠTITNIK

Sveti Franjo Ksaver

Dršćućom rukom otvara sv. Ignacije u Rimu jedno pismo. Stiglo je nakon gotovo godinu dana vožnje iz Indije. Što li mu donosi o njegovim sinovima? Pozna odmah po rukopisu, da to piše njegov vjerni i jedan od prvih drugova Franjo Ksaver. Da, gotovo slučajno, ako ćemo po ljudsku, poslao ga je u Indiju. Već je bio određen o. Bobadilla. No kad ovaj naglo oboli, a trebalo je ići — brodova nije bilo tako često kao danas — pade izbor na Franju.

Bog je doskora pokazao, da mu je Franjo izabrana posuda, da ponese miris njegove istine daleko, daleko među mnoge narode. Već je na putovanju širio među ljudima, gdje je god mogao, radosnu vijest, da su otkupljeni, pomilovani i odlikovani, da budu djeca Božja. Već kad je prvi put zakoračio na pogansko tlo, obrati mnoštvo ljudi tim, što ga razumješe, premda on nije znao njihova jezika niti je bilo tumača, i plakahu od ganuća. Zatim je prošao mnogim krajevima Indije i njezinim otocima. No Gospodin je na njemu ispunio i

onu drugu riječ, koju je o svetom Pavlu kod njegova obraćenja rekao Ananiji: »Ja ću mu pokazati, koliko mu valja trpjeti za moje Ime.« (Dj. Ap. 9, 16). Da, Franjo bi doista mogao kao sv. Pavao Korinćanima pisati: Živio sam u opasnostima od divljaka, u opasnostima od poganskih svećenika i kraljeva, u opasnostima na kopnu i u opasnostima na moru, u gladu, žeđi i trudu — kadkad bi mu od silnoga broja krštenja već klonula ruka — a da ne spominjem brige za sve crkve — bio je naime redovnički poglavar svih Družbinih misionara na Istoku, pa je tako upravljao svim tim misijama i brinuo se za sve novokrštenike rasijane po zemlji većoj od Evrope.

I sada mu piše s misijskog putovanja s jednoga od Molučkih otoka kod Indije imenom Ternate. Tek je nedavno stigao tamo, pa je već među kršćanima obnovio zapušteni kršćanski život. To je počelo djelovati i na pogane. Obratila se čak i Neahila, do nedavna kraljica i nepomirljiva neprijateljica kršćanstva, i sva se posvetila siromasima. Tako na otoku posao iz dana u dan raste. Uto mu jave, da se preko stotinu kilometara na istok nalazi još jedan otok, također bez svjetla Evanđelja. Pradavni pređi sadanjih stanovnika bili su doduše kršteni, no kako dugo stoljećima nisu imali svećenika, posve su to zaboravili i napustili kršćanski život. Dapače postadoše ljudožderi pa za blagdane kolju i jedu svoje ostarjele roditelje. Zemlja je kod njih neplodna, podneblje nezdravo, a otokom često haraju potresi. No, tako su mislili oni, koji su to misionaru

javili, ima li nade, da će Franjo kod njih uopće štogod moći postići?

A evo, što Franjo odlučuje i što piše: »Više mojih ovdješnjih prijatelja pokušalo je sve, što se iole dalo, da me odvrate od toga putovanja. No morali su uvidjeti, da ni njihove molbe ni suze ne mogu ništa.

U zemlji, u koju idem, čekaju me strašne pogibelji. Jedna je već to, što su stanovnici tako divlji, a onda običaju u jelo i pilo umiješati otrova. Mnogi svećenici već su ustuknuli pred ovim putovanjem. Ja sam odlučio te ljude spasiti, jer su u velikoj bijedi, a moje je zvanje to, da duše spasavam od vječne smrti. Nadam se jedino tomu i jedino to želim, da, koliko je do mene, poslušam riječ našega Gospodina: Tko hoće da sačuva svoj život, izgubit će ga, a tko ga izgubi radi mene, sačuvat će ga.«

Nakon par dana lutanja po moru stiže Franjo do otoka. Kao zadnja kušnja njegova pouzdanja i hrabrosti leži na obali devet lješina Portugalaca, koje su urođenici ubili i ovdje ostavili nepokopane za opomenu drugim strancima. Franjo ne uzmiče. Polazi u njihove šume i sela. I doista, pred Božjom milošću i njegovom hrabrošću uzmiče iznenađeno, prestrašeno i svladano njihovo divljaštvo i okorjelost. Kraljevstvo Božje širi se otokom. Po selima vije se njegova zastava, križ, i ori njegova himna: kršćanska istina i kršćanski život.

Franjo Ksaver nije uzmicao ne samo pred tom poteškoćom. Cio njegov misionarski život bio je samo niz žrtava i odricanja i borbe s poteškoćama. A on je ipak junački i odvažno obišao cijelu obalu Indije učeći i krsteći; krstario je nedoglednim morima u potrazi za dušama; obilazio bezbrojne otoke Stražnje Indije, pošao radi spasa duša sve do dalekog Japana i napokon na pragu nepristupačne Kine prinio Bogu žrtvu života za duše, koje je toliko ljubio (2. prosinca 1552).

I u svim tim poteškoćama i naporima i pogiblima Franjo nije nikada klonuo. Njega je neprestano gonila naprijed ljubav prema Isusu. Za njega je bio spreman podnijeti sve. Pa ga stoga mnogi slikari i slikaju, kako mu iz srca bukti plamen. Plamen je to ljubavi prema Bogu, a ta je ljubav obuhvatila u njegovu srcu i sve ljude i napunila ga nezasitnom željom, da što više duša osvoji za Krista.

Kad nama Božja volja, to jest naša svagdanja dužnost, donese teške brige i od nas traži žrtve i mnogo strpljive patnje, sjetimo se, da je to zato, jer smo i mi izabrana Božja posuda. U sebi nosimo sveti miris božanskoga života. A taj se miris najbolje širi, baš kad smo u nevoljama jaki i svi u nama vide jakost i nesavladivost toga božanskoga života. Zato jakošću i strpljivošću u ovim teškim vremenima najviše doprinosimo Božjoj slavi i presađivanju božanske klice milosti posvetne u druge.

Stj. Schmidt D. I.

Glasniku Srca Isusova

(O pedesetgodišnjici)

Oj Glasniče, srcu miljeniče,
našoj duši slatki razgovore,
već pedeset godinica dugih
sveto sjeme u srce nam siješ,
sveto sjeme Božjega zakona:
Kako ćemo služit Bogu dobrom,
žarko ljubit Srce Isusovo,
u kome je izvor svake sreće;
u sve dane štovat Majku Božju,
po kojoj nam svako dobro teče;
kako ljubit Boga jedinoga,
dobrog Boga i bližnjega svoga,
pa životom pravednim i svetim
po smrti si nebo zadobiti.
Stoput blago rodu Hrvatskome,
što mu tebe vječni Bog je dao.
U tebi mu dao tješitelja,
Neka vječna zato mu je hvala.
Nek usliši molitve nam žarke:
Oj, neka nam jaka tebe drži,
dok je zemlje i ovoga svijeta!
Nek ti dade pomoć preobilnu,
da sve ono mogneš izvršiti,
za besmrtne što si naše duše
izvršiti dično namislio.
Nek ti dade svoga blagoslova,
da sve sjeme, što si zasijo ga,
što ga siješ i što ćeš ga sijat;
nauk sveti a u naše duše,
u dan žetve veliki i sveti
dade svoga ploda obilnoga.
Oj, Glasniče, srcu miljeniče,
našoj duši slatki razgovore!
Naprijed sretno! — svatko tebi kliče.
Naprijed smjelo! širi svuda slavu
Boga našeg i njegove Majke;
sve nas vodi u lijepo nebo!
U tom radu Bog te neka štiti
kako dosad tako i dovijeka.

Lončar Ivan

Redovnički život

Glasoviti njemački pisac odgojnih djela Förster piše, kako je susreo bogata, inteligentna mladića, koji je proputovao mnoge zemlje. »Kad ste bili najsretniji?« pitao ga je Förster. »Kad sam bio bolestan od tifusa i ležao u bolnici časnih sestara.« Tako je odgovorio mladić pa dodao: »Časna sestra imala je i drugih bolesnika, ali ipak uvijek vesela i vedra lica s neopisivom ljubeznošću služila je svima. Ja te časove smatram najsretnijim u svom životu.«

Danas ima katolička Crkva na tisuće raznih redovnika i redovnica u svim zemljama svijeta, a svi oni imaju zadaću da vesela i vedra lica služe svima. Pa to u ogromnoj većini i čine redovnici i redovnice. Oni drže nebrojena sirotišta i bolnice, oni otvaraju škole po selima i gradovima, oni su neumorni propovjednici sve do skrajnih granica Azije i Amerike. Redovništvo je cvijet katoličke Crkve, ono je stalež, u kome se po dužnosti mora nastojati oko duhovne savršenosti i penjati na najviše vrhunce svetosti.

Starodrevna je to obitelj, koja se može podičiti da svoju lozu vuče od apostolskih vremena. Odmah u prvim stoljećima kršćanstva postojali su u katoličkoj Crkvi ascete i pustinjaci, koji su nastojali, da doslovno ispune Isusov savjet: »Ako hoćeš da budeš savršen, idi, prodaj sve, što imaš, i daj siromasima, pa ćeš imati blago na nebu« (Mt. 19). »Ne shvaćaju svi ove riječi, do onih, kojima je dano. Ima ih, koji se odriču ženidbe poradi kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti, neka shvati« (Mt. 19, 12).

Prvi redovnici samostanci spominju se za vremena sv. Pahomija, koji je umro g. 346. Na evropskom zapadu poče osnivati redovničke samostane opat Ivan Kasijan (+ 435) i sv. Benedikt, koji 529. sagradi glasoviti samostan Montecassino, i taj posta kolijevkom benediktinskoga reda.

Velike prednosti i dobra imaju duše, koje se posvećuju Bogu u redovničkom staležu. Redovnik rjeđe pada u grijehe, a ako pane, brže se diže; lakše se moli, a više pokore čini; manje ima briga, a veću nagradu na nebu. O njima veli Isus one divne riječi: »I svaki, koji ostavi kuću ili braću ili sestre ili oca ili polja poradi moga imena, primit će stoput onoliko i baštinit će život vječni« (Mt. 19). Tri su posebna zavjeta, koja polaže svaki redovnik, a to su zavjet dragovoljnog siromaštva, čistoće i posluha pa ih ti kao tri zlatna čavla prikivaju uz Krista tako, da oni na posebni način mogu reći: Mi smo Isusovi, a Isus je naš.

Zato redovništvo daje najviše svetaca katoličkoj Crkvi. Sv. Terezija, sv. Margareta, sv. Klara, sv. Angela, sv. Franciska, sv. Marija Magdalena de Pazzi i mnoge druge svetice bile su katoličke redovnice i kao takove popele se na vrhunce savršenosti. Veliki biskupi i crkveni oci bili su redovnici i osnivači Redova: sv. Atanazije, sv. Ivan Krizostom i sv. Grgur. Glasoviti crkveni naučitelji bili su opet većinom redovnici kao sv. Bernardo, sv. Bonaventura, sv. Albert, sv. Toma Akvinski, sv. Alfonzo, sv. Petar Kanizije i sv. Robert Belarmin. Veliki

misionari i širitelji vjere kao sv. Augustin u Engleskoj, sv. Bonifacije u Njemačkoj, sv. Ćiril u Moravskoj, sv. Franjo Ksaver u Indiji i Japanu, bili su redovnici. Ogroman broj svetih djevica odgojio se u redovničkom staležu. Nepregledni nizovi svetih mučenika opet su iz redovništva.

Isus je na polasku iz ovog života govorio svojim učenicima: »Ovo je moja zapovijed, da se ljubite među sobom, kao što sam vas ja ljubio« (Iv. 15). Ovu krepost ljubavi bližnjega ponijeli su redovnici i redovnice diljem cijeloga svijeta i prenose iz stoljeća u stoljeće.

Samo u Francuskoj redovnici su rasadili i obradili trećinu njezinog nekoć divljeg zemljišta, a tri osmine njezinih gradova i sela razvilo se oko samostana. Tako su redovnici sačuvali narod od glada i naučili ga na ustrajan i koristan rad.

Dijeljenje milostinje spada među važne dužnosti redovnika, a oni su to činili obilno i velikodušno. U italskim samostanima srednjeg vijeka blagovahu danomice tri siromaha s opatom za istim stolom jednaku hranu. Manastir Sveti Rikvier hranio je pod opatom Angilbertom dnevice 300 siromaha, 150 udovica i 60 klerika. Adalbert, opat u Korveju, ostavio je pravilo: »Svaki dan neka se razdijeli sirotinji 45 kruhova od 3 1/2 funte i 5 pšeničnih kruhova.« Sveti Benedikt dao je pravilo cijelom svome redu: »Svaki hodočasnik, naročito ako je siromah, mora biti dočekan kao sam Krist.« O tom piše povjesničar Montalembert vrlo pohvalno i veli: »Nikada se nije nikoja zapovijed savjesnije vršila od ove.«

Sv. Bernardo iz Menthona (+ 1081) uredio je dva gostinjca na alpskim prelazima Velikog i Malog sv. Bernarda i povjerio ih redovnicima sv. Augustina, da se brinu za hodočasnike i putnike, koji su većinom putovali u Rim. Tako su ovi redovnici svake godine prehranili na tisuće putnika i mnogim spasili život u alpinskoj vijavici i snijegu. Ovakovih je gostinjaca bilo na hiljade. Sama pariska biskupija imala ih je krajem 14. vijeka oko pedeset. Kod nas je ovakav samostan pod imenom svetog Nikole bio na planini Gvozdu, a osnovao ga je Ivan Frankopan g. 1530.

Za vrijeme glada hranio je samostan Clairvaux dnevno po 2000 siromaha. Ovi su redovnici mnogo drugima pomagali, a sami su vrlo priprosto živjeli. Mesa se nije jelo. Njemački Viteški Red imao je među svojim pravilima, da svaki deseti kruh pripada siromasima. Na milijune pokrivala i odijela satkano je u redovničkim tkaonicama za siromahe i bolesnike po selima i gradovima.

O časnim sestrama milosrdnicama pisao je pred nekoliko godina s pohvalom i sam slobodni zidar Julie Simon ovako: »Te sestre imadu po Evropi 2.400 kuća, u kojima uzdržavaju na tisuće bolesnika ne gledajući na nebrojene bolesnike, koje dvore po državnim klinikama i privatnim kućama. Uz to uzgajaju 185.000 djece, što po sirotištima, što po školama. U Americi i Aziji imaju 328 kuća i 3 milijuna bolesnika godišnje dobije od njih lijekove ili liječničku pomoć.«

Izgleda nam kao da još i danas vidimo Krista, gdje obilazi cijelim svijetom i čini djela milosrđa. Kao da ga još danas vidimo

po svim točkama zemlje, kako čudesno gladne nahranjuje i bolesne ozdravlja. Tako nam izgleda djelovanje redovnika i redovnica. U njima još uvijek plamti onaj ogromni oganj ljubavi, koji je Isus došao da baci na zemlju.

Zato imajmo poštovanje pred uzvišenim redovničkim staležom, jer je to jedan od najljepših uresa katoličke Crkve. I za hrvatsku katoličku obitelj mora biti najveća sreća i čast, ako Bog pozove kojega njezinog člana na put savjeta Isusovih. Roditelji moraju biti tada ponosni, jer im je dana prilika, da učine skupa sa njihovim odabranim djetetom nešto veliko za Boga i za domovinu. Brojni redovnički pozivi jesu mjerilo visine vjerskoga života cijeloga naroda.

Nikola Buljan D. I.

ZA SVETOG OCA

DALI SU SLUŽITI SV. MISU

Dubočac: Obitelji posvećene presv. Srcu Isusovu. — 26. X. 1941.
Lug (Bugojno): Nine Pavlović, 2. III. *svake godine.*
Miklušević: Društvo Apostolata Molitve — 24. III. *svake godine.*
Molve: Katoličke žene i Križarice — 5. VIII. 1941.
Novalja na Pagu: preč. g. Dr. Josip Palčić — 1. IV. *svake godine.*
Podr. Podgajci: Eva Petrović — 7. XI. *svake godine.*
Požega: Franciska Leš — 17. VIII. 1941.
Sumartin (Dalmacija): Ina Puratić — 21. III. *svake godine.*
Zagreb: Josipa Pliverić — 12. III. *svake godine.*
Žeževica (Orje): Djevoj. društvo Srca Isusova — 21. VII. *svake godine.*

OO. Trapisti iz Rajhenburga (Slovenija) nalaze se već dulje vremena u našoj državi bez krova, bez ikakovih sredstava, a želili bi se stalno nastaniti kod nas. Ti redovnici niesu nama nepoznati. Oni imaju samostan i u Banjaluci (Marija Zvijezda). Trapisti su sinovi sv. Bernarda. Njihovo geslo je: Ora et labora (Moli i radi)! Svojim pokorničkim životom, molitvama i radom oni sazivlju božji blagoslov na cijelo čovječanstvo, na sv. Crkvu, na narod i državu, a svojim životom daju najbolji primjer kako kršćanin mora spojiti rad i molitvu. Psalmista kaže: »Ako Gospodin ne zida kuće, uzalud se muče, koji je zidaju«. Božji blagoslov je zato neophodno potrebit u našem javnom i privatnom životu, a taj se postizava u prvom redu pokorom, molitvom i radom. Uvjereni smo da će dobri hrvatski narod rado priteći u pomoć tim redovnicima, koji se nalaze u jako teškom položaju i tako će dobri darovatelji time potpomoći vrlo dobroj i korisnoj svrsi i iskazati najveće djelo milosrđa.

Preporučujemo najtoplije svim našim čitateljima i ostalima te uzorne redovnike. Milodari neka se šalju na ček Uprave Glasnika Srca Isusova u Zagrebu, br. 33896, ali na poleđini čeka treba jasno označiti, da se novac šalje za OO. Trapiste iz Rajhenburga.

U SVIJETLU VJERE

63.) Kako se obavlja devetnica u čast Petru Barbariću?

Za to nisu propisane nikakve posebne molitve, već si svatko može izabrati molitve i koje dobro djelo, koje će kroz devet dana neprekidno vršiti. — Uvijek je dobro primiti takvom zgodom sv. Sakramente, da pobožnost bude Bogu ugodnija i prije je usliši. A što se tiče devetnice Petru Barbariću, preporuča se slijedeća molitvica, koja se inače nalazi tiskana na njegovim sličicama. (Sličice se mogu nabaviti kod Uprave Glasnika: 10 kom. za 1 Kn).

»Božansko Srce Isusovo, udostoj se proslaviti svog vjernoga slugu Petra i daj da po njegovom uzoru sve više ljubimo Tvoje presv. Srce i Tebi u čistoći tijela i duše vjerno služimo.

Nebeska Kraljice i Majko naša Marijo, izmoli svojim svemogućim zagovorom kod Boga, da Tvoje odabrano dijete bude naskoro uzvišeno na čast oltara. Amen.«

64.) Četrnaestgodišnji mladić, svršio samo pučku školu, pita da li bi mogao stupiti u Družbu Isusovu?

Ako ima iskrenu želju, da se kao brat pomoćnik posveti Bogu u Družbi Isusovoj i obavljanjem kućnih poslova pomaže svećenicima u Družbi Isusovoj i tako služi Bogu i spasu duša, neka se obrati na: Provincijalat D. I., Zagreb, Palmotićeva ul. 33. Odatle će dobiti daljnje upute.

65.) Kad slušam sv. Misu i prikažem je za jednu osobu, ona dobiva cijelu sv. Misu. A kad uzmem više nakana, za više osoba, da li ove osobe dobiju svaka cijelu sv. Misu kao ona jedna ili samo dio sv. Mise?

Po sebi je sv. Misa iste neizmjerne vrijednosti kao i žrtva, koju je Krist na križu prinio Ocu. Jer je isti, koji je prinosi. Ipak, jer je Božja volja, da se ta žrtva dnevno obnavlja po svemu svijetu, zato i ne daje Bog po jednoj Misi milosti bez granica, pa je stoga dobro prisustvovati kod više Misa ili više Misa prikazati na jednu nakanu.

No Bogu se nadasve mili naša velikodušnost i želja, kojom bismo htjeli pomoći ne jednoj nego više osoba. I zato se mogu prikazati Bogu Mise, za sve, kojih se osobito tko želi sjetiti i za one, koji bi trebali naše pomoći. A koliko će Bog dati pojedincima, to moramo prepustiti njemu. A on je dosta bogat, pa se ne trebamo bojati, da će jedna osoba, koju preporučimo Bogu, dobiti manje milosti stoga, što smo preporučili više njih.

66.) Odkad imamo u selu starokatolike, puno trpimo od njih. Sad već dugo nemaju svoje mise, pa nas krive radi toga. Molim vas, što će sada biti od njih?

Starokatolici su već od svog vrlo nečasnog početka bili kamen smutnje među vjernim katolicima. A nije ni čudo, jer svi znadu, kakvi su ljudi išli k njima. Za vrijeme Jugoslavije cvale su im ruže, jer su oni dobro dolazili ondašnjim režimima, da pomoću njih rastroje i oslabe Hrvate. Sada beru plaću za svoju »nacionalnu i vjersku« revnost. Nedavno je izišla zakonska odredba, po kojoj im se zabranjuje raskapanje obiteljskih svetišta i uništavanje svetosti ženidbe, pa državna vlast ne priznaje njihove ženidbe. Da bi se sada barem opametili toliki zavedeni i vratili se natrag u krilo Crkve, koju su ostavili bilo iz prkosa bilo iz slabosti!

67.) Što je to »Sveta ura«?

Božanski Spasitelj tražio je prigodom jednog ukazanja od sv. Margarete Marije Alalok, da svake noći između četvrtka na petak bdije od 11—12 sati u noći i sjedini se tako s njegovom smrtnom mukom u Getsemanskom vrtu. Svetica je vjerno vršila taj nalog Presv. Srca Isusova i ublaživala time srdžbu Božju moleći milosrđe za grješnike. Za njom su se povele mnoge druge pobožne duše i tako je nastala pobožnost sv. Ure, kojoj je svrha, da tješi Presv. Srce i zadovoljava za grijehe svijeta. Najbolje je, ako tko može obaviti tu pobožnost u četvrtak navečer od 11—12 sati, kako je sam Spasitelj želio, no tko to ne može, neka si izabere u noći od četvrtka na petak bilo koji sat, koji mu odgovara, i posveti ga razmišljanju o Muci Isusovoj, navlastito o bolima presv. Srca Isusova u maslinskom vrtu. Ta se pobožnost može obavljati s duhovnom korišću i u svako drugo vrijeme i za nju nisu propisane nikave posebne molitve.

68.) Mogu li se bogati ljudi spasiti, kad Isus kaže: »Lakše će deva proći kroz iglene uši, nego bogataši ući u nebo«?

Dobra ovoga svijeta dar su Božji. Ali ih je dao ne zato, da si ljudi prilijepe uz njih srce, nego da upravljaju njima, pomažu bližnjemu i tako odricanjem i djelima ljubavi postignu vječno blago. Ona Isusova izreka jest istočnjački način izražavanja, a znači: Bogatstvo je velika napast za ljude, da odvrate srce svoje od Boga i nebeskih stvari i priljube ga prolaznom bogatstvu te tako izgube nebo. »Iglene uši« izgleda, da označuju neka niska vrata, kroz koja su se deve teško provlačile.

69.) Da li će u paklu svi prokletnici trpjeti jednake muke?

Glavna muka bit će svim prokletnicima jednaka: gubitak Boga i vječne sreće u gledanju njega. Ali ostale sporedne muke, kako misle bogoslovci, razlikovat će se već prema vrsti i težini počinjenih grijeha. Isto tako u nebu imat će svi blaženici isto bitno blaženstvo: gledanje i uživanje Boga, ali k tome će pridoći veća ili manja sporedna sreća, već prema zaslugama.

U VJEČNU DOMOVINU

POZVA GOSPODIN VJERNE PRETPLATNIKE GLASNIKA

Busija Josip, Opatija (Ludbreg). — *Carić Kruno*, Ogulin. — *Krpan Marija*, Drijenak (Klenovica). — *Presvj. Msgr. Pavić Matija*, župnik, Osijek. — *Samardžić Pavao*, Grab (Jabuka na Cetini). — *Vlč. g. Stopljak Stjepan*, vjeroučitelj, Karlovac. — *Preč. g. Vernik Leopold*, župnik, Orubica.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im! Počivali u miru!

UZMI I ČITAJ

KALENDAR GOSPINE KRUNICE 1942. — Cijena Kn 15.— (s pošt. 17.-) — Dominikanska naklada »Istina«, Zagreb, Kažotićev trg 4.

Opsežan je i bogat kao i uvijek, uza svu skupoću papira i tiska, što se danas osjeća. Glavni ton Kalendara uz pjesmice i članke o Gospinoj Krunici, daju mu članci o uskrsnuću Nezavisne Države Hrvatske i Ustaška načela. Na njih se nadovezuju pučki običaji u južnim dijelovima domovine, pa uspomene na staru hrvatsku vjeru, koje pobuđuju u duši sjećanje na krštenje prvih Hrvata. Iza toga slijede brojni i raznoliki članci o kršćanskim krepostima i modernim problemima, sve opisano živim primjerima. A između tog obilnog gradiva isprepliću se nježne pjesme Majci Mariji, Božanskom Djetetu, života na selu i Božjoj prirodi.

KALENDAR »HRVATSKA STRAŽA« za godinu 1942. izišao je u nakladi uprave i uredništva istoimenog tjednika za katolički dom. — Cijena 10.— Kn. Zagreb, Trg kralja Tomislava 20.

Ovaj se kalendar odlikuje bogatim i zanimivim sadržajem. Mnoga su važna savremena pitanja obrađena od priznatih stručnjaka, na društvovnom, privrednom i gospodarskom području. Posebnu pažnju zaslužuju članci o hrvatskim svetištima Majke Božje. Ne manjkaju ni pripovijesti ni pjesme, a istaći treba i pouke o gospodarstvu za pojedina doba godine. Oprema je lijepa, imade 176 stranica i mnogo slika.

»VRTIĆ« mjesečnik za dobru djecu. — Izdaje Akademija Reginae Apostolorum, Sarajevo, Stadlerova 15/I. — Godišnja pretplata 20.— Kn.

Ovaj zbilja u svakom pogledu prikladni listić za djecu navršio je već 10 godina svog opstanka. Znao je okupiti oko sebe vrsnih suradnika i naći si velik broj prijatelja među mladeži, i zacijelo je teško reći, koliko li je dobra učinio u nježnim dječjim dušama. Takovi su listovi velika pomoć roditeljima i odgojiteljima, pa bi ih — a napose »Vrtić« — trebalo što više raširiti.

O KRIŽARSKOJ VOJNI ČISTOĆE, Govor sv. Oca Pija XII. ženama i djevojkama Kat. Akcije u Italiji. — Preveo kan. Don Juraj Dulčić. — Str. 15, cijena: Kn 1.50. Knjižnica »Zvijezda Mora«, Hvar.

U današnje doba razvratna života uza svu bijedu, što prolazi svijetom, sv. Otac neustrašivo podiže glas na obranu anđeoskog ideala kršćanskog života:

»GOSPINA KRUNICA« molitvenik, priredio O. Jordan Viculin O. P. — Naklada »Istina«, Zagreb, Kažotićev trg 4. — Ukoričeno 25 Kn.

Štovatelji Gospe radovat će se ovom novom molitveniku, koji je pravi bogati priručnik za vjerski život svakog katolika, napose pak za članove Kruničarskih bratovština. Dobro će doći i svećenicima, jer ima mnogo liturgijskih obrednih obrazaca. Molitvenik je preporučio i hrv. metropolita, zagrebački nadbiskup.

PO DOMOVINI

TREBINJA (Hercegovina) — Odavno se nismo javile, pa će Upravitelj Djevojačkih društava presv. Srca Isusova u Zagrebu možda misliti, da nas je nestalo. Ne, nije nas nestalo niti smo smalaksale na započetom putu u štovanju presv. Srca Isusova, nego naprotiv idemo naprijed srčano. Naše djevojačko društvo povećalo se novim revnim članicama, i sve se više djevojaka zanima i prijavljuje u društvo. Mnogi su stariji dolaskom našeg novog župnika gledali malo čudno na naš rad, kao na kakvu novotariju, a bilo ih je, koji su svojim kćerkama izrijekom zabranjivali pristup u naše društvo, pače i samu pobožnost devet prvih petaka. Ali kad su se počeli pokazivati blagoslovni plodovi duhovne obnove po radu našega društva, sve se promijenilo i sada uspijeva naše društvo i brojčano i apostolski sve bolje. Sve članice pristupaju redovito svakog mjeseca zajedničkoj sv. Pričesti i stalno se brinu za čistoću i ures kuće Gospodnje. Zastave nažalost još nemamo, jer je u ova skupa vremena ne možemo nabaviti. No bit će i to, kad se povrati mir i prođe kriza.

Boža Šijaković
glavarica

OREHOVICA. — Na Uskrs ove godine poraslo je naše Djevojačko društvo Srca Isusova ponovno. Vlč. g. župnik Slavko Šedi primio je taj dan 40 novih članica. Rad u društvu odvija se vrlo lijepo, a mjesečni sastanci, kod kojih nam vlč. g. župnik razvija kršćanski nauk, dižu nam duše iz svagdanjih briga i poslova i vode uvijek bliže k Presv. Srcu. — Od 24. — 31. kolovoza o. g. održane su u našoj župi sv. misije, kod kojih je naše društvo na osobit način sudjelovalo, pa se gotovo cijela župa odazvala milosti Božjoj i duhovno se obnovila. — Naše je društvo dalo ove godine služiti d v i j e sv. Mise na nakanu Sv. Oca, i to 10. travnja i 9. rujna, pa će nastojati, da se taj običaj nastavi i slijedećih godina.

Viktorija Kremarić
glavarica

DAPCI (Čazma): Djevojačko društvo Srca Isusova sa vlč. g. župnikom Jakopac J. i misionarima, za vrijeme pučkih misija

DAPCI (Čazma): Djevojačko društvo Srca Isusova oko misijskog križa

SRCE ISUSOVO POMAŽE

Babina Greda: VB Zahvaljujem presv. Srcu što mi je sin ozdravio od živčane bolesti. — **Banovci:** ĆM Zahvaljujem preslatkom Srcu Isusovu i Marijinu za ozdravljenje. — **Bapska-Novak:** MM Pomoću presv. Srca, bl. Djevice i sv. Antuna Pad. ustrajao već četiri godine u odluci da ne ću piti. — **Brod na Savi:** BM Sin, hvala presv. Srcu Isusovu, dobio službu. — MO Hvala Srcu Isusovu i Majci Božjoj, što su nam ukazali utjehu. — **Brod na Kupi:** Zahvaljujem Presv. Srcu, Petru Barbariću i Maloj Tereziji za dobar svršetak pučke škole. — **Buševac:** PK U teškoj bolesti pomoglo mi presv. Srce po zagovoru Majke Božje i drugih svetaca; oslobodila sam se velikog straha, riješila se srčane bolesti i nekoliko puta od smrtne pogibelji. — **Crkvari:** RM Zahvaljuje presv. Srcu za povratak muža iz rata. — **Dautan:** ŽM Bio sam bolestan na želucu i hvala presv. Srcu, prizdravio. — **Dragalić:** TI Zahvaljujem dragom Isusu u presv. oltarskom Sakramentu i njeg. presv. Srcu, bl. Djevici i sv. Ocu Franji na svim milostima osobito na povratku zeta. — **Gor. Hunac** (Brač): VI Primljene milosti. — **Grobnik** (Svileno): TM Primljene milosti. — MS Presv. Srcu, Majci Božjoj Trsat., sv. Josipu i drugim zagovornicima hvala na mnogim primljenim milostima. — **Igran:** TS Sretno položen ispit primalje i druge milosti. — **Kalinovac:** ML Zahvaljujem presv. Srcu po zagovoru Petra Barbarića za ozdravljenje i sretan povratak muža iz rata. — **Kastav:** DB Iz sveg srca zahvaljujem presv. Srcu i Kraljici svete Krunice što su mi vratili sina živa i zdrava iz rata. — **Katalena:** TO Zahvaljujem Srcu Isusovu, Majci Božjoj i sv. Anti za zdravlje i sretan povratak muža i za mnoge druge milosti. — **Križevci:** P Zahvaljujem Presv. Srcu na uslišanoj molbi. — **Lozan (p. Spisić):** Đ. Fr. i K. Zahvaljujemo presv. Srcu što smo nakon 11 godina ženidbe dobili željno očekivano prvo dijete, što se nisam utopio po zagovoru Majke Božje Bistričke i za pomoć u gospodarstvu. — **Ljubeščica:** IJ Po obećanju da ću hodočastiti u svetište Srca Isusova, ozdravila unuka od tifusa. — **Mače:** ST Zahvaljujem bl. Nikoli Taviliću, što nam se dva brata živa vratila iz rata i što se jedna osoba vratila sa krivog puta. — **Malinska:** KT Hvala presv. Srcu u oltarskom sakramentu, Majci Božjoj i bl. Nikoli Taviliću za primljenu milost. — **Marčani** (Dabci): KA S ufanjem i strpljivošću postigao milosti od presv. Srca. — **Mitrovica Hrv.:** DM Zahvaljuje za mnoge primljene milosti od presv. Srca, po zagovoru

Petra Barbarića, bl. Nikole Tavilića, sv. Franje Ksav., sv. Josipa i sv. Antuna. — **Moslavina Podrav.:** PM Zahvaljuje presv. Srcu što joj se muž vratio iz rata. — **Nijemci:** CA Po zagovoru Petra Barbarića udijelilo je presv. Srce zdravlje teško bolesnom sinu; hvala sv. Obitelji na primljenoj milosti. — MF Primila mnoge milosti na kojima se zahvaljuje presv. Srcu i sv. Antunu. — **Petrovaradin:** NU Zahvaljujem presv. Srcu Isusovu za mnoge milosti u poteškoćama. — **Pirkovac:** SLj Za mnoge primljene milosti zahvaljujem presv. Srcu Isusovu, Majci Božjoj Bistričkoj i Majci Božjoj Lurdskoj. — **Podgajci Podravski:** AB Sin bio teško bolestan, neizliječena od liječnika preporučila sam bož. Srcu devetnicom i sin potpuno ozdravio. — **Plavna:** LK Bolovala sam od teške bolesti i ozdravila uz pomoć prečiste Djevice, kojoj sam se zavjetovala. — **Požega Slav.:** ŠV Sretno uspjela operacija. — FD Zahvaljujem presv. Srcu Isusovu i Marije na pomoći u velikoj nuždi; našao zaradu, oslobodio se gladi. — **Punitovci (Gorjani)** GU Na molitvu moju i djece muž dobio namještenje. — **Sarajevo:** AM Zahvaljujem presv. Srcu Isusovu na ukazanoj pomoći. — KG i M Božjem milosrđu, Gospi i P. Barbariću zahvaljujemo što su nas očuvali od očite smrti kod bombardiranja. — **Sisak:** HJ Zahvaljuje Presv. Srcu, bl. Djevici i P. Barbariću za mnoge primljene milosti. — **Slakovci:** VA Kćerka se sretno povratila, hvala Presv. Srcu; ujedno hvala sv. Josipu i sv. Tereziji na zagovorima. — **Sopje:** GE Zahvaljujem bož. Srcu Isusovu za primljene milosti za vrijeme rata. — **Split:** MA Zahvaljuje presv. Srcu Isusovu za milost povratka svog supruga 1931. — **Strizivojna:** AL Jedna velika primljena milost. — **Virovitica:** RV Toplo zahvaljuje Presv. Srcu radi sretne sestrine i svoje udaje. — **Vrpolje:** VE Muž se s opasnog mjesta u vojsci sretno povratio kući. — **Zagreb:** BV Zahvaljuje presv. Srcu za ozdravljenje djeteta. — DB Zahvaljuje Bož. Srcu za mnoge primljene milosti po zagovoru P. Barbarića. — GS Zahvaljuje za mnoge primljene milosti po zagovoru P. Barbarića. — NT Zahvaljujem se bož. Srcu Isusovu, presv. Srcu Marijinu, sv. Tereziji od M. I., sv. Antunu i sv. Nikoli za premnoge primljene milosti. — MI Zahvaljuje presv. Srcu za spašeni život i druge milosti. — AK Zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Marijinu što mi je dijete (proti liječnikovih predviđanja) zdravo. — BG Iz dubine svoga srca zahvaljujem predobrom božanskom Srcu Isusovu, Njegovoj presvetoj Majci, sv. Josipu i sv. Antunu za mnoge milosti i mnoge iznenadne pomoći u materijalnoj nevolji osobito u godinama 1940 i 1941. — O Svi Vi, koje Vas snađe nevolja i tjeskoba utječite se s pouzdanjem u presveto Srce Isusovo, koje u svetohraništu kuca za nas i željno čeka da nam pomogne.

DAROVI

Za obnovu Bazilike presv. Srca Isusova u Zagrebu: Bobok Josip 5 Kn; Böhm Gabrijela 1.000 Kn; Cepuš Manda 25 Kn; Curić Martin 50 Kn; Dabović Božica 50 Kn; Đurić Kata 40 Kn; Geci Marija 10 Kn; Glavaš Josipa 15 Kn; Gudelj Andrija 10 Kn; Guštak Maša 20 Kn; Horniš Jagica 5 Kn; Horvat Petra 8 Kn; Horvatek Rudolf 10 Kn; Janković Jele 16.50 Kn; Klepac Franjo 20 Kn; Kolić Jakob 15 Kn; Kozarić Kata 5 Kn; Lukačević Mato i Mandica 50 Kn; Mandić Sofija 10 Kn; Maratović Eva 10 Kn; Markotić I. 100 Kn; Matujec Ivan 10 Kn; Mihovilić N. 5 Kn; Mihaljić Kata 10 Kn; Mohorić Terezija 30 Kn; Petrović Roko 50 Kn; Plavšić Marija 10 Kn; Sabljak Marija 70 Kn; Stipaničić Anka 20 Kn; Tot Mato 5 Kn; Vrsalović Ivka 50 Kn; Vuković Anica 20 Kn; Rosandić Matilda 5 Kn.

Za sv. Mise: Čavar Dragutin 20 Kn; Dobrivojević Mira 45 Kn; Drašinac Marta 40 Kn; Jerković Mila 30 Kn; Kezele Ante 60 Kn; Majstorović Marko 30 Kn; Mihaljević Kata 20 Kn; Ožbolt Tomo 50 Kn; Perić Ivo 90 Kn; Raić Julijana 20 Kn; Rusan Juraj 20 Kn; Sakač Katarina 45 Kn; Skelac Manda 20 Kn; S. K. Bosiljevo 100 Kn; Šarčević Marko 40 Kn; Tabak Iva 20 Kn; Talijančić Sofija 20 Kn; Židovec Matija 100 Kn.

U čast presv. Srcu Isusovu: A. M. Split 30 Kn; Baričević Marica 20 Kn; Blagaj Đuro 100 Kn; Ćosić Mara 30 Kn; Gudelj Andrija 20 Kn; Herceg Anastazija 10 Kn; Horvat Petra 10 Kn; Humić Valent 10 Kn; Ilić Marica 20 Kn; Jotanović Anka 20 Kn; Kolarić Ivka 70 Kn; Lisac Antonija 20 Kn; Marković Eva 6 Kn; Mihalić Andrija 25 Kn; Mihaljević Mija 25 Kn; Nagoda Tereza 50 Kn; Opančar Mara 10 Kn; Pavin Mara 20 Kn; Pleško Rozalija 30 Kn; Rebriš Marica 50 Kn; Uđbinac Jaga 20 Kn; Vukančić Mijo 50 Kn; Vuković Bara 15 Kn; Žeger Slavko 100 Kn.

U čast presv. Srcu Isusovu, Blaž. Djevici Mariji, sv. Josipu, sv. Tereziji i slugi B. Petru Barbariću: Gutić-Zečević Ruža 20 Kn; M. K. Stupnik 10 Kn; N. N. Zagreb 25 Kn; Verček Alojzija 31 Kn.

Za raširenje Glasnika presv. Srca Isusova: Andrić Luka 100 Kn; Bačani Rezika 5 Kn; Duzanović Reza 5 Kn; Ficko Anka 500 Kn; Grković Mijo 50 Kn; Gurzulov Rozalija 15 Kn; Igarčić Terezija 10 Kn; Jakobović Marica 5 Kn; Jakopović Marija 35 Kn; Kovačević Antun 20 Kn; Kozjak Dr. Milorad 15 Kn; Lovrek Stjepan 5 Kn; Matošić Liza 20 Kn; Müller Otilija 100 Kn; Nemet Marija 70 Kn; N. N. Pitomača 10 Kn; Očić Evica 100 Kn; Sokolar Ana 100 Kn; Štetić Viktorija 10 Kn; Tabak Eva 10 Kn; Vachek Adela 10 Kn; Vrbanić Amalija 20 Kn; Vrbanić Petra 10 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Ferković ud. Marija 20 Kn; Gudelj Andrija 20 Kn; Müller Matilda 15 Kn.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Arnold obitelj 100 Kn; Badurina Cvijetko 20 Kn; Barišić Valerija 30 Kn; Cvjetičanin Dragica 30 Kn; Ćosić Anica 1.00 Kn; Čubanec Franjo 25 Kn; Dobrivojević Mira 25 Kn; Drašmac Pava 20 Kn; Đurić Kata 40 Kn; Gradinić Katica 15 Kn; Gudelj Andrija 50 Kn; Horg Draga 20 Kn; Ivanković Marija 50 Kn; Ivanković Marijana 50 Kn; Jakobović Marica 20 Kn; J. R. Zagreb 100 Kn; Kalenić Elizabeta 30 Kn; Klicer Marija 10 Kn; Mrkonjić Eva 30 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; Pecanić Julijana 50 Kn; Petrović Roko 50 Kn; Pinjak Stojan 50 Kn; Rukavina obitelj 30 Kn; S. H. Vrapče 50 Kn; S. V. Hrastje 20 Kn; S. Vlahović Sabina 20 Kn; Skelac Manda 80 Kn; Vrbešić Ana 20 Kn.

Za ulje »Vječnog svjetla«: E. F. Zagreb 30 Kn.

Za Malo sjemenište u Travniku: Plentaj Dr. Dragutin 100 Kn.

Za gradnju Svetišta sv. Josipa na Jordanovcu: Mandić Sofija 10 Kn.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

Dijecezanski proces za beatifikaciju Sluge Božjega Petra Barbarića vodio se je u Sarajevu. Dne 7. srpnja 1941., kako je to donio Glasnik Srca Isusova u br. 9. str. 275. službeno je objavljen taj proces. I otada po Crkvenom Zakoniku prestaje obaveza prišege, položene o čuvanju tajne, kako za same suce i ostale službenike Suda, tako i za sve preslušane svjedoke, u odnosnim parnicama o istraživanju spisâ, neiskazivanju štovanja i glasu svetosti i kreposti Sluge Božjega Petra Barbarića.

Budući da se izvorni zapisnik cijeloga ovoga procesa mora pomno čuvati u sarajevskom nadbiskupskom arhivu, zato ga valjalo prepisati rukom. (Isp. kan. 2054 i 2056 § 1 Crkvenog Zakonika); — prepisivanje na stroju nije dopušteno. Sarajevski crkveni sud imenovao je pet prepisivača. Prije nego su ovi započeli svoj rad, zakleli su se, da će točno i vjerno prepisivati, a kako su svršili posao, imali su opet pod zakletvom izjaviti, da su zaista točno i vjerno prepisali.

Posebni crkveni Sud imenovan je od sarajevskog nadbiskupa Dr. Ivana Ev. Šarića. Ovaj se crkveni Sud sastojao od jednog suca delegata, dva suca prisjednika, jednog promicatelja vjere i jednog bilježnika. Držao je 76 sjednica i to prvu dne 16. prosinca 1938., a zadnju dne 7. srpnja 1941. U 69 sjednica ispitano je 28 svjedoka. Cijelo prepisano gradivo procesa obuhvaća 2013 stranica na posebnom jakom papiru, veličina 26 × 20 cm.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

1197. — 1199. Kotor-Varoš (banjal. bisk.): Noge su me boljele od koljena do stopala; nijesam mogla nikud s mjesta. Moj svak, koji prima Glasnik Srca Isusova, čitao je u njem mnoge milosti po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića dobivene, pa me potaknuo, da se i ja utečem zagovoru Petrovu, što sam i učinila i hvala Bogu ozdravila sam. A. Z. — Moja majka teško oboljela i ozdravila. Z. A. — Na mnogim milostima i primljenim darovima po zagovoru Sl. B. Petra Barbarića zahvaljuje od svega srca. S. P. — 1200. Vukovar (đakov. bisk.): 25 godina mi je. Imala sam jaku kroničnu upalu bubrega uslijed porođaja pune dvije godine. Išla sam doktorima u

Vukovar, Osijek i Zagreb kod prof. Ivančevića; svi su ovi kazali, da je bolest neizlječiva i da ne smijem više nikad rodit, imala sam mnogo bjelančevine i veliki pritisak krvi. Ležala sam u bolnici u Vukovaru 8 dana, u Osijeku 3 nedjelje. Dieta i mnogi liječnici nisu ništa koristili Ove g. 1941. oko sv. Josipa obećala sam zavjet Petru Barbariću, da ću doći na njegov grob, platit sv. Misu, ispovjedit se i pričestit se, postila sam 9 srijeda i još jednu devetnicu za ozdravljenje i sretan porođaj. Kad je završila devetnica od 9 nedjelja — pri tom nijesam uzimala nikakovih lijekova, dala sam se pretražiti u Vukovaru od Dr. Stojanca; taj je izjavio da ne nalazi više nikakovih tragova upali bubrega. Isti me je već prije liječio u istoj bolesti i izjavio, da je stvar vrlo teško lječiva. Neobično se začudio, kad je vidio, da je bolesti nestalo traga. Zadnja pregledba je bila u petak 4. srpnja. U nedjelju 13. srpnja došla sam u Travnik, da se zahvalim Petru Barbariću. Ž. L. — 1201. Sikirevci (đakov. bisk.): Ozdravljenje bolesne noge. M. L. — 1202. Osijek (đakov. biskup.): Sretan porod. A. J. — 1203. Podgajci (đakov. biskup.): Ozdravljenje. R. i M. L. — 1204. Sv. Đurađ ž. Podravski Podgajci (apost. administr. Sjev. Slavonije): Razne milosti. K. G. — 1205. Novi Jankovci (đakov. biskup.): Sretan povratak muža iz rata. — 1206. Širokopolje (đakov. biskup.): Velika milost. E. Đ. — 1207. Vrapče (zagreb. nadb.): Osobita milost. S. H. — 1208 Zagreb: Mnoga dobra i milost. V. P. — 1216. Fojnica (saraj. nadb.): Mnoge milosti. K. I. — 1217. Uslišana sam u velikoj stvari. A. B. — 1210. Zagreb. Sretno položio ispit. G. B. — 1211. Bjelovar (zagreb. nadb.): Već prije sam dobio mnoge milosti po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića. I sada kao vojnik utekao sam se njegovu zagovoru i mnoge sam opet milosti dobio N. N. — 1212. Sarajevo. Olakšica u duševnoj teškoći. J. R. — 1213. Veleševac (zagreb. nadb.): Sretno mi se sin vratio F. Č. — 1214. Ivankovo (đakov. biskup.): Velike milosti na zagovor Petra Barbarića. J. K. — 1215. Zagreb: Velika milost. V. P. 1216. — Fojnica (saraj. nadbiskup.): Mnoge milosti. K. I. — 1217. Županja (đakov. biskup.): Sin mi ozdravio. K. Š. — 1218 i 1219. Glamoč (banjal. biskup.): Sretan porođaj. L. T. — Sretno ozdravljenje bolesti u nogama. I. M. — 1220 Đeletovci (đakov. biskup.): Ozdravila. K. V. — 1221. Đurđanci (đakov. biskup.): Zahvaljujem zagovoru Petra Barbarića za povratak mojih iz rata i za zdravlje. — 1222. Đakovačka Satnica (đakov. biskup.): Mnoge milosti. A. V. — 1223. Garešnica (zagreb. nadb.): Dijete mi ozdravilo. Zahvalna majka. — 1224. Zagreb: Ozdravljenje i bračna sloga. P. R. — 1225. Fintbek (Njemačka): Sada radim ovdje, a meni je naš velečasni iz Strizivojne poslao sličicu Petra Barbarića. I njemu sam se preporučila, jer su me ruke jako boljele. Izmolila sam tri devetnice. Dne 4. listopada sam dovršila zadnju devetnicu, a 5. listopada evo javljam, da sam uslišana. Molim, da metnete u Glasnik Srca Isusova i moje ime i prezime, neka svako zna, da je istina. Katica Duhović.

Važno za sve pretplatnike!

Pretplata za »Glasnik Srca Isusova« u god. 1942.

Nezavisna Država Hrvatska (ček. račun br. 33.896)	Kuna	20.—
Italija (ček. račun Venezia 9-8720)	Lira	12.—
Mađarska (ček. račun Budapest 59.682)	Pengö	3.50
Amerika (USA)	Dolar	0.50
Za sve ostalo inozemstvo protuvrijednost od	Kuna	40.—

Cijene Kalendara Srca Isusova i Marijina 1942.

Nezavisna Država Hrvatska	Kuna	15.—
Italija	Lira	8.—
Mađarska	Pengö	2.—
Amerika (USA)	Dolar	0.50
Za sve ostalo inozemstvo protuvrijednost od	Kuna	20.—

U okupirane krajeve slat će se Kalendar ove godine samo po narudžbi i za unaprijed poslani novac.

Ovom broju Glasnika priložen je ček za slanje pretplate. Upozoravamo cijenjene pretplatnike na **nove cijene!** Istim čekom, kojim se šalje pretplata može se slati novac za molitvenike i knjige. Narudžba se napiše na poleđici čeka.

Dužnici! Pošaljite što prije svoj dug, za koji ste primili već više opomena! **UPRAVA**

Sadržaj »Glasnika Srca Isusova« 1941.

MJESEČNA NAKANA

MJESEČNA OBNOVA

HRVATSKA SVETA GODINA

MJESEČNI ZAŠTITNIK

RIJEČI ŽIVOTA VJEČNOGA

POUKA

PJESME

RAZNO

5. PROSINCA PRVI PETAK
NAKNADNA SV. PRIČEST

BOŽANSKO SRCE ISUSOVO! Prikazujem Ti po BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU sve molitve + djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane + na koje se Ti neprestano prikazuješ na oltaru • Osobito Ti ih prikazujem za sv. Crkvu + sv. Oca Papu + ZA OBRAĆENJE ONIH, KOJI RIJEČJU PEROM ILI DJELOM VRIJEĐAJU BOGA I ZA USTRAJNOST NOVOOBRAĆENIKA +

PROSINAC 1941.

Članovi Apostolstva Molitve molit će u prosincu na ove nakane:

1 P Eligije. Proširenje Glasnika S. I.
2 U Bibijana. Djev. duše u opasnosti
3 S *Franjo Ksaver*. Mjes. zašt. Naši misionari u Bengaliji
4 Č Barbara. Djevojačka društva S. I.
5 P Saba. Posv. obitelji Srcu Isusovu
6 S Nikola. Naši biskupi i svećenici

7 N 2. ADV. Ambrozije. Zalutali
8 P BEZGR. ZAČEĆE BDM. M. K.
9 U Petar Fourier. Zimska pomoć
10 S Prenos loret. kuće. Zrakoplovci
11 Č Damas. Sv. Otac Pijo XII.
12 P Maksencije. Da nestane psovke
13 S Lucija. Zatrovani komunizmom

14 N 3. ADV. Spiridion. Naše škole
15 P Irenej. Branitelji sv. Crkve
16 U Adelhajda. Udovice i sirote
17 S *Kvatre*. Lazar. Obraćenje psov.
18 Č Očekivanje poroda BDM. Ljubav prema Isusu
19 P *Kvatre*. Vladimir. Sjemeništa
20 S *Kvatre*. Eugenije. Hrvati u ratu

21 N 4. ADV. Toma. Obraćenje otpalih svećenika
22 P Zenon. Živa vjera u Hrvatskoj
23 U Viktorija. Siromasi o Božiću
24 S *†Badnjak*. Adam i Eva. Naši pok.
25 Č *BOŽIĆ. ROĐENJE ISUSOVO.* Za mir u svijetu
26 P *Stjepan*. Naši vojnici
27 S *Ivan*. Vjera i čistoća mladeži

28 N *Nedjelja Maloga Isusa.* Mladenci. Hrvatske majke
29 P Toma b. Umirući
30 U David. Naši narodni i drž. vođe
31 S Silvestar. Zahvalnost Bogu za nezavisnost Hrvatske

ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpun oprost jednog petka i još jednog po volji odabranog dana. Na dan pomirbene sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika.
ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA: Potpun oprost prvoga petka i nedjelje, i još jednog po volji odabranog dana.